

Drie krachtbronnen voor het nieuwe jaar

Overweging Oudejaarsavond 2020

Vlak voor de kerst zei iemand tegen mij:

“Ik heb nog nooit zo verlangd naar 21 december, de kortste dag, als dit jaar.

Ik kijk ernaar uit dat de dagen weer langer worden, dat het licht terugkeert, dat we weer naar buiten kunnen en de zon zien.”

Voor veel mensen is het afgelopen jaar zwaar geweest.

De tweede coronagolf bracht moedeloosheid mee:

Houdt het dan nooit op? Vroegen we ons af.

Zo bezien klinken de woorden uit de eerste lezing, ‘Kinderen, dit is het laatste uur’ als een troost.

Het is bijna afgelopen, het laatste uur is aangebroken.

Omdat wij nu de laatste uren van het oude jaar beleven, en uitzien naar een nieuw jaar, is deze lezing uitgekozen voor vanavond.

Maar wat wordt er eigenlijk bedoeld met dit laatste uur?

Verwijst het naar het einde der tijden?

Moeten we er bang voor zijn?

We willen wel graag een einde aan het COVID-19 virus, maar we zijn tegelijkertijd wel erg gehecht aan ons leven, aan onze wereld, aan al het goede van het bestaan.

In de brief van Johannes verwijst het laatste uur naar de tijd voordat Gods Rijk van vrede en recht doorbreekt.

Het is een tijd vol verwarring.

Het is de tijd van de antichrist.

Daarmee wordt gedoeld op mensen die de menselijke Jezus ontkennen.

Ze hoorden eerder bij de geloofsgemeenschap, maar ze erkennen niet langer het lijden van Jezus en ze zien het kruis niet

als weg naar nieuw leven door de dood heen.

Wat overblijft is een hoogverheven God, die veraf staat van het leed dat mensen treft en die zich niet bemoeit met onze wereld.

Dat is een leugen volgens Johannes.

Hij gelooft juist dat er na het laatste uur een tijd komt waarin God met ons is

en waar mensen het voorbeeld van Jezus volgen, een tijd waarin God aanwezig is

op de vreugdevolle en op de verdrietige momenten.

Het wordt anders, lijkt God ons te zeggen.
Verlies de hoop niet.
Dat horen we ook in het prachtige gedicht
waarmee het evangelie van Johannes opent.
We hoorden het op Eerste Kerstdag en vanavond weer.
Steeds opnieuw word ik erdoor geraakt.
In het begin was het Woord
en het Woord was bij God
en het Woord was God.
Dat was in het begin bij God.
In het begin, in den beginne,
de woorden doen ons meteen denken
aan de beginwoorden van de Bijbel,
aan het scheppingsverhaal van Genesis,
waar God spreekt en alles tot stand brengt.
Hij sprak: Licht! En het werd licht.
Met de geboorte van Jezus wordt de hele schepping nieuw.
Alles wat bestaat wordt overgoten met Gods licht.
Wij mensen zijn niet alleen schepselen van God
we worden ook kinderen van God.
Doordat God mens wordt kunnen wij, mensen,
als God worden, doordrongen van het licht.
Jezus, geboren in een kribbe,
gekomen in een duistere wereld
vol angst en geweld,
is Leven, is Woord, is Licht.

Deze drie woorden, Leven, Woord en Licht wil ik u meegeven
als krachtbronnen voor het nieuwe jaar.
Als eerste wordt Jezus het Woord genoemd.
Woorden zijn krachtig.
Op Twitter en Facebook kunnen woorden mensen
tot de grond toe afbreken,
kwetsen tot diep in de ziel.
Woorden kunnen tegelijk een nieuwe wereld scheppen,
zoals in sprookjes gebeurt, en in goede literatuur
of in prachtige liederen.
Jezus zelf is zo'n scheppend woord.
Door het lezen van de woorden van de Schrift
ontdekken we wie Jezus is.
Hij leeft het Woord,
Hij leeft de tien geboden,
Hij leeft de liefde.
Daarom is het zo belangrijk
het Woord van God te blijven horen.

Het biedt ons een richtingwijzer naar Gods Rijk
en het leert ons Jezus kennen.
Ik wens u toe dat het Woord van God
het komende jaar een plek krijgt in uw dagelijks leven.
Juist in deze tijd vol onzekerheid
biedt de bijbel ons een weg om te gaan
en geeft het houvast.

Het tweede woord dat genoemd wordt
aan het begin van het Johannesevangelie is leven.
Jezus is leven dat licht brengt in de duisternis.
Als ik kijk naar het kindje in de kribbe,
dan denk ik aan alle baby's die ik in mijn armen heb gehad.
Ze sprankelen van leven:
heldere ogen, armpjes en beentjes die bewegen,
de blik gericht op wie hen vasthoudt.
We ervaren de kwetsbaarheid van het leven,
we voelen de vreugde van een nieuw begin.
Midden in een tijd waarin ziekte overheerst,
een tijd waarin we ons kwetsbaar voelen,
een tijd waarin meer mensen sterven dan gebruikelijk,
verlangen we naar leven.
Jezus' voorbeeld laat zien
dat gelovig leven geen weglopen is voor lijden en sterven.
Juist in de broosheid van het bestaan laat Jezus zien
dat er leven is, dat er toekomst is,
want Hij is met ons.
En als ons aards bestaan ten einde komt,
mogen we erop vertrouwen
dat Hij ons geleidt naar het eeuwig leven,
waar alle tranen van de ogen worden gewist.
Ik wens ons toe voor het komende jaar
dat we het leven in al zijn schoonheid
en in als zijn kwetsbaarheid
durven omarmen.
In het leven van de ander mogen we
Jezus' aanwezigheid ontdekken.
Tijd van leven gun ik u,
vreugdevol en hoopvol.

Het derde woord dat ons vanavond wordt aangereikt is: Licht.
Jezus is het licht.
Het is een gelovige kunst
om in het duister van de tijd
lichtpuntjes te zien.

Soms hebben we daarvoor getuigen nodig
zoals Johannes getuige is van het Licht dat na hem komt.
We hebben andere mensen nodig
die oog hebben voor de plekken en de momenten
waarop God aanwezig is in ons midden.
Het kantoor van Welcome to the Village
was zo'n plek van licht deze week.
Op maandag en dinsdag konden mensen daar
winterjassen en dikke truien inleveren
die gegeven worden aan mensen die op straat leven.
Ze werden letterlijk bedolven onder de jassen en slaapzakken.
Licht breekt door in onze wereld.
En ook wij zelf kunnen besluiten
om een lichtpuntje te worden voor een ander,
zoals Jezus Licht was voor de mensen om zich heen.
Voor het nieuwe jaar wens ik ons toe
dat Jezus het licht in ons leven blijft
en dat we licht kunnen zien in onze samenleving.
Ik wens ons toe dat we zelf dat licht durven uitstralen.

Het laatste uur, deze tijd op weg naar het nieuwe,
is een troostvolle tijd,
omdat God met ons meegaat.
Zijn Woord, Zijn Leven en Zijn Licht,
daarmee gaan we op weg naar een nieuw jaar.
Veel heil en zegen!

Lysbeth Minnema
31 december 2020